

[Aksel Møller.]

er udsigt til en stærk udvikling af mælkeproduktionen, og hvis det ikke lader sig gøre at afsætte hele forøgelsen i form af smør til udlandet, må vi vende tilbage til et uforfalsket mælkeprodukt, og det vil efter de beregninger, den højtærede minister tilstillede udvalget sidst, vi forhandlede denne sag, betyde en merudgift for staten på lige ved 5 øre pr. kg., blot ved at lade fedtprocenten vokse fra 3 til 3,65.

Altså, begge disse eksempler viser os, at hvis der skal være blot den mindste bevægelse hen imod normalitet i forbruget af flæsk og i kvaliteten af mælk på hjemmemarkedet, vil det medføre en meget betydelig stigning i de beløb, det offentlige skal tilvejebringe i form af tilskud, og derfor og ikke mindst derfor må det være en stadig bestræbelse at nå til en afvikling af tilskudsordningerne.

Jeg ved godt, at man har to afgørende indvendinger imod de synspunkter, mit parti fremsætter på dette område. For det første er man ængstelig for, at en pristalsstigning skal blive resultatet. Jeg minder det høje ting om, at da man i sin tid ophævede tilskudsordningen for smørrets vedkommen, gjorde man det ved at gå over til et smørrabatkortsystem, som bevirkede, at det offentlige, staten, samfundet, kom dem til hjælp, der havde de store forsørgerbyrder, og kom dem til hjælp på en sådan måde, at pristalsstigning ikke indtrådte som følge af denne forandring af fremgangsmåderne med hensyn til tilskuddet til smør.

Jeg minder om, at vi i andre tilfælde har fulgt den samme vej, og at det vel egentlig ikke ville være utænkeligt, at man igen kunne følge denne vej. Jeg anerkender nemlig ganske, at det, der må være formålet, hvis man skal bort fra tilskudsordningerne, ikke blot, naturligvis, kan være at skabe en frihed for forbrugets udvikling, men også må være at forhindre en yderligere vækst af inflationen, og den dag modstanderne af vor opfattelse kan påvise for os, at det, vi vil — enten man gør det på den ene eller den anden måde — vil føre til forøget inflation, er vi villige til at lægge vore tanker i skuffen og gemme dem og glemme dem. Men indtil dette øjeblik har ingen kunnet overbevise os om, at man ikke på en fuldkommen rimelig, naturlig og socialt rigtig måde kunne løse problemet og dog holde pristallet nede.

Den anden hovedindvending er, at man regner med, at et prisfald skulle komme os til undsætning i denne sag, og at det skulle indtræde under sådanne former og

så snarligt, at det overflødiggjorde tilskudsordningerne og derfor ikke gjorde hele denne sag værd at tale om i dette øjeblik. Jeg har imidlertid den opfattelse, at selvom man måske tør regne med et prisfald, tør man dog ikke regne med et prisfald så dybtgående, at det overflødiggjør den politik, der her føres.

Jeg skal ikke gøre mig klog på de danske landbrugsprodukters priser i den kommende tid, men jeg har den opfattelse, at et prisfald så dybtgående, at det kunne overflødiggjøre tilskudsordningerne, ville hverken folk i landbruget eller udenfor landbruget og da mindst af alle den højtærede landbrugsminister, der i så fald ville stå med et stort nyt problem, bryde sig om. Derfor tror jeg, at der nu kunne være gode grunde for virkelig at gennemdrøfte det forslag, vi fra konservativ side har fremsat, og få en vurdering af det foretaget af al den sagkundskab, som landbrugsministeriet råder over.

Med disse ord vil jeg da gerne takke den højtærede minister for det tilsagn, han gav i sin forelæggelsestale om en forhandling om vore synspunkter, og jeg vil gerne takke de to foregående ordførere, både fordi de har været villige til forhandling, og fordi de er mødt fordomsfrie til det, der skal ske, og skulle det være en forjættelse om, at vi denne gang kan komme et stykke videre, synes jeg ikke, det har været forgæves, at vi sidst enedes om at forlænge loven til denne dato fremfor at forlænge den som oprindeligt foreslået.

Jeg erklærer mig villig til at medvirke til en ordning af disse forhold, således at det hele er klart, når den lovgivning, som nu gælder, løber ud til 1. april.

Aage Fogh: Da der ikke er sket nogen væsentlig ændring i prissituationen, siden vi behandlede dette lovforslag sidst, finder jeg ikke anledning til så forfærdelig mange bemærkninger. Jeg vil gøre opmærksom på, at vore betænkeligheder er de samme som ved sidste behandling. Når vi dengang gik med til disse tilskud for at holde priserne nede, var det begrundet dels i frygten for pristallet, der påvirkes meget stærkt deraf — jeg tænker mig med indtil en halv snes points — dels i den kendsgerning, at en væsentlig del af de af vore medborgere, der lever under yderst beskedne økonomiske forhold, ikke har deres indtægtsforhold bestemt af pristallets svingninger og derfor, hvis vi gik til en afskaffelse af disse tilskud, ville komme til at bære følgerne i fuld udstrækning. De samme følger ville en ophæ-